

MIC. # 8701 (RAB. 1992)

ZECHARIAH BEN SOLOMON-
ROFE,

PERUSH 'AL MISHNEH TORAH
BE-'ARAVIT.

פירוש על משנה תורה בערבית.

YEMEN: [15--]
YEMENITE SCRIPT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

לו וכול שופך דם האדם באדם דמו ישפך לפי כך תשפך דמה ותשמור
אתה כדאי שיתכפר לך על דם האדם ששפכה" חלד מען שטומעה חרלותו
של אדם דאמרי ל יוקי כשם שהאשה משקה את עיניה במים ואחר כך היא מנגנו
זלעה כך הקנה עושה לאדם הראשון דכול ואר יעלה מן הארץ ואחר כך ויניח
אלהים את האדם עפר מן האדמה" הדלקת הנר לפי שפיצתה ברו של אדם ש
אלהים צוה את אדם לפי כך תשמר הדלקת הנר" קל ולמה צוה לידת מעפע הש
שמן השטן מקטרב לא בשעת סכנה" וקל פי חנה דכר הפך חמתך א מרחר אמרה
חפה לפני הקנה שלשה דבין מיתה בלוח באשה ואמרו לה שלשה בדין מיתה ב
ואמר בדין שהאשה כבדקת בה" ומן דאמרי דבין שצטבילן מיתה כדבדקת באשה
אמרה פלוס עבדות על אחר מה" אחרית מעשת שקב החמה וכן שלשה פוכבים וכו'
ואמרי שנים עליו נחו עלפי שנים עדים" תעלם אפי דאית עלי הדיח לאחכה זל כללם
עגוב והויקו כראה פוכב אחרי עדין הוי יוס שנים ספק מן היום ספק מן הלילה כדאו
שלשה הדי זה לילה ודי" תבין דאך בפרק שני מן מסכת שבת" וקו בין השמשות
בין שמשות המשמשות ביום לשמשות בלילה" פתן קלת כס מקדחר הדי לזמתן קלנח
קל רבי בזה תדמות כמ שמש שעה" אחרית קל והעושה מלחכה בן השמשות
בניגוב הייב חטאת שרין בשוגג כחולא כחן מגיד מנח חכמה ולס זארי קולת חטאת
דגו ונענס חטת הדי ששו מל זמנה" דכר אנג ערב שבת ומיניצי
שבת כמגיד פלח ילזמה כרת ולא סקלה ליה פיס ילזס כרת הו סקולה לא כמ עשה
בעצמו שלום והדיח אנמח כחן פעלה פי לוקת למשכור לדי הו בין השמשות שהו
ספק מן היום ספק מן הלילה וחכמה פטור אבל אסור פתן קלת פלמח לזמנה חטאת
אר והוא פטור מן לכרות פאעלס אנה למח אובג לקיחם אנה פטור וקו עמל מלחכה
החמירו עליו שיתן חטאת לאנהאן כחן קיחם יוגב למלקות או למיתה אנמח דכח
בו להקל לאחכא לא כקתל ולא כנרלב מן לקיחם" ואן כחן לקיחם יוגב אן הדי יסקל
וליס ימבננת אן כקתלה כחן חובו אנמח כחן מן הכין כלזמנה על דאך חטאת לדי
ימכן סתחקה" וקו מכל מקום לחנה אן קלנח לה למח פנפת מלחכה יוס לאמנה
קל עמודה כהאר" פלמח סע לית מלחכה כמוציא שבות כחן חול קלנח אן אנמח
כחאר פל לחח כחאר והויקו לטבת" וכן דלחין ליל פחמס פל לחח מן לילה לטבת
אחרית כחן קול רבי הדלקת כר בשבת היתה רשות וספח מדליק וחס יענה אן
מדליק וכן מנחה שאינו חייב לרדוף אחריה עד שישלח את הדיח" אגו מעלס אן
למינות תנקסס ג חקסס קסס רשות ותנחה לוי חובה מותר לציניות ולמזונה ולי
מעבדת" וקסס רשות בלדי מותר עירובי חיצויות ופטילות ידיו לאשולה ושחיסה"
יקסס חובה על ובה מן ליהוה מותר קרית שמע ותפלה ואת סלין פאעלמנח" וכן

מן דקסס לא ועניינהא חובה על כל וזה מן אוגוה וחוקו לא חובה והי מרצי
קוסדוס לאנהא מקשש מצוות שנתחדשו אחר מות תורה לכש אינון למנהג
פי שגר אחרזי חוקן לכתוב לגור מנכסין וכפך אחריר פתולת הארץ יזופיה
תתולד פי כונן מן לעשב שמן קיק דחן לפרוע ובחורה מן אחרתא לנהג לקוחס
שמן שריפה הוא שמן תרומה שנטמא וקמי כדילך לחנה לא יחל אמרה ולפי יעלה
גור לאחרק כמנה תבין בפרק שני מן מסכת שבת גרס שלפול גשיש אקלא וזה
במק חכמה אנון למנהג אחרת אחרת אי מרצין שפטרין וקלא פי למעשה ר' יוחנן
אומ און מר לי קין וחכמי מרצין וחכמי כחכמי אגו אמרס און קד רבי זל שפטרין
פי לשדח וחרימה מעט לעטרן לכדארת דאיהתה פליק עחד יחתמה ויכדארת
מרצין בו כמנה תבין בפרק שני מן מסכת שבת אחרת קל מותר לתולד
כאון שמן יטון ושמשמן ולפתמנה חו' אגו וילך יעמלו ענין מן דרי אפגל וכדא
מן דרי אגלגלא ואלגר' לון קד קול און לפת אגר' אחרת קל אין פותק פני תחת
הכר לקבל בו שמן בשבת מפני שמעטל כלי מחכינו סחיה ביטל כלי מהשבו פתח
כדמה כקותר אי מעט אנה אתלמה לון מעט אקתירה תגיד אשי מן חלק איה חלה
מעט מן חלה אגור אי חלה לערס כמנר וכאן הלא אכל לא יעלה חוגר לל טפול
ככנה קד אתלמה כמנה תבין פי פרק כו מן שבת פיעוצות שאין בה מעט יענה
אחרת און ליק פיה נחר מחסוקה אקסן הו' לוי יקמוה אשבוט' אחרת יוסא
~~הכל להיות בערם ויהיה דמקעין וזה מבדילין חכמים וזה פוזחר שבת מצד ופין ופי~~
תוקעין ולס אינו תוקע לאחרי השבת אגו אמרס און במקום שיש הבדלה אין תקיעה
ובמקום שיש תקיעה אין הבדלה כמנה תבין בפרק ראשון מן מסכת חולין ועלה
ילך לון אתקיעה הי תכביה עכ דכול אקודש ואלהבדלה תכביה על כדוג אקדש
פלא וזה ללהבדלה לא לילה יוס כוב שאחר שבת און לא נתקוע לא להתיר אחר
העס און הילך קולא' ואמא פי ערב שבת פהי לחומרא פאפהס וילך יוס הכפורים
שחל להיות בערב שבת לא היו תוקעין ולא על ענדנא לא אגו כפורים אגו וילך
און קל רבי בזמן ששנין על הדאיה' אחרת קלאוי ששבת חייב מיתק שכל
פורשה קהלת יעקב אל תקרא מרשה לא מאורקה היא מאורקה לישרל ואינה
מאורקה לבנים **פרק עגור** אחר לומ לבני נסי' ואנפ שאינו מצוור
~~אלה שבת מלה וזהו שפטרין וזהו שפטרין וזהו שפטרין~~
ילך הניז הו שפטרין ולקיסן און שבת מצוורין און לא יעשה לבו מלאכה בשבת
מן קו ויכפש בן אמעל והגר כמנה תבין פי פרק שני פכדה הניז וקל אמפ שאינו
מצוור יעט גרעה חנה ולו אגו און לל פי שוי מן אחכאס אשבת ועי הלא
אינא אחרת פי קל זבן בכרי ולס יסתגיז און יקול ובאג' למנה כמנה אהס יעב



בקו גוי אלו לא יפעל לנו מלחמה בשבת ומעט העם שאינו מצווה המה
 די הו שפירו הו מצווה מעט פתחקה ארון בעש' ותפריטן אכפתן חליטן
 אחר פגמיה יבגס פיה כגס עני לבכא לתוליד לחזק אחרת הרי זה לוי יצד
 בו אותו ישראל עולמית לס קא עולמיות אגו לפא כנין אן אחא תרוו ישראל אנהס
 יצונו אותו ישראל בו אי ואלך לקבר אלו חפרו אותו גויס אן ואלך מותר פקא לים
 לא יקארו עולמית פביין פ פריק כג מן מקבת שבת אחרת ממקום קרוב
 אפמכא אלו הו מקום אלו למדינה אחרת מן גידה אנה כקול לעלה גלבהקת
 מן פאמא רבי שרה ממקום קרוב מן אכל למדינה ואלך כל מעיע בחסרה
 לאן גרידה הפת אלו קא בלמשנה לא יספר בהן ועט מן חות במועתי שבת לחני
 כקול הביאן מרשות הרבים אלו אחא עלמני חנה הביאן מן אהל למדינה המא
 אחא לס נעלס פימתן בכרי שיצאו ממקום קרוב אלו הו מקום קריה אלו למדינה
 אחרת מרחק המרחק הו לממא אלו יבטלו פיה לנאס לאן עתרת לבחס
 לבב אחרת יעמל כל ואחלה מרחק ואמא ואלך לבחאס אגמע אחרת וכן
 הלוקח מהן בית בסוריא שקוריא פארץ ישראל לזכר זה אגו מנת גיר לויאלך
 לכלאס ואמא למעשדות ולתרומות לים כולאך אחרת לס אחא יצא גוי מבית
 הישראלי בחפץ יעש חפץ ישראל בירו חסוד והמא אחא הביא פליס כולאך אגו
 לאן אחא יצא הגוי בחפץ מבית הישראלי יתרה כמי שהלווה הו מפרד לו ויתמא
 אלוה הביא פליס כולאך כשפשה רביס שוזה קו-הודנהק ישדה ופעלשה פתו
 לאיקוס לארץ ישראל הקונה שדה בסוריא הרי הוה בקונה בפרוד שליו ושרלס
 וחייבת במעשדות ובשביעית ואס יכול להיכנס לה בטהרה טהורה יעט אלו
 יפון לה קרקע לאנה פי סוריא הו אלו לא ילמנה אן יכרג מנהא אעט ממא תנבת
 תלך לקרקע למעשדות וסוריא היבלאד אלו אסתפחהא דוד פארג שן ארץ
 ישראל וחי דמשק וחלב ואלך כלאס רבי פי יח מן מעקבת אהלות אחרת קאל
 ארבע עשה הו חילול השבת שהוא אחד משלש עבודות שמגבלן בהן על
 עושהו את כל העונות הראשון והאחרון ולוהן המשעבד בדי ישראל והבא על
 האויה והמחלל את השבת המשעבד בדי ישראל שז וואמרו ליהס לא תבואו את
 השביה הנה בילא שמות ין עבדנו ונתס אומדין להוסקין על חטאתינו ועל אשמתינו
 והבא על האויה שז ויקס עתה חסדן ויתקן חטאתנו והנפ מעלונס ותעבדו פגמיה
 כפריות להוסקין על אשמתי יפניא והמחלל את השבת מען שז ואתס מוסקיפוס על
 עון ישראל לחלל את השבת אחרת קאל ומזמני את הגוי בשבת ונותני ל' פני
 בלבות מען כנא כבשא מלני לא ייראה כמא שהלוחו וכולאך זכר פי אלכלב חיון
 ומן גהת מא כנא כנא אנה נחרא חוה אפעל לו לס יבייטה אגו אעלס אנה כנא